REGLUGERÐ

um veiðar smábáta 1988.

1. gr.

Reglugerð þessi tekur til veiða báta minni en 10 brl. sem ekki hljóta sérstakt botnfiskveiðileyfi samkvæmt 5. gr. laga nr. 3 8. janúar 1988 um stjórn fiskveiða 1988—1990 sbr. 2. gr. reglugerðar 22. janúar 1988, um stjórn botnfiskveiða 1988.

2. gr.

Allar botnfiskveiðar báta 6 brl. og stærri skulu háðar sérstökum veiðileyfum, ennfremur þorskfisknetaveiðar báta undir 6 brl. svo og línu- og handfæraveiðar með aflahámarki.

3. gr.

Bátum, sem eingöngu stunda veiðar með línu- og handfærum eru ekki heimilar veiðar í tíu daga um páskahelgi og tíu daga um verslunarmannahelgi og í sjö daga í hvorum mánaðanna júní og október samkvæmt nánari ákvörðun ráðherra. Ennfremur frá og með 10. desember til og með 31. desember.

Heimilt er að veita þessum bátum veiðileyfi með aflahámarki, sé þess óskað sérstaklega skv. ákvæðum 6. gr. enda hafi viðkomandi aðili meginhluta tekna sinna af slíkri útgerð. Bátar, sem slík veiðileyfi fá, eru undanþegnir veiðibönnum samkvæmt 1. mgr.

4. gr.

Bátum 6 brl. og stærri sem netaveiðar stunda, skal úthlutað sérstöku veiðileyfi með aflahámarki. Aflahámark fyrir báta 6 brl. og stærri en minni en 8 brl. er 75 lestir ósl. (60 lestir sl.). Aflamark báta 8 brl. og stærri er 100 lestir ósl. (80 lestir sl.). Heimilt er þó að úthluta bátum stærri en 9.5 brl. sem teknir voru í notkun á árinu 1987 eða 1988, veiðileyfi með allt að 125 lesta aflahámarki miðað við ósl. (100 lestir sl.), enda sé rúmtala þessara báta meiri 50 m^3 sbr. reglugerð nr. 51 4. janúar 1987, að mati tæknideildar Fiskifélags Íslands, ennfremur bátum sem eru þeim sambærilegir að verði og afkastagetu. Skulu þessir bátar fylgja almennum reglum um netaveiðar, en eru undanþegnir veiðibönnum skv. 1. mgr. 3. gr.

5. gr.

Bátum undir 6 brl. eru bannaðar allar þorskfisknetaveiðar. Þó er heimilt að veita þeim aðilum, sem þorskfisknetaveiðar hafa stundað á bátum undir 6 brl. á árunum 1986 eða 1987, leyfi til þorskfisknetaveiða og eru þeir bátar þá undanþegnir veiðibönnum skv. 1. mgr. 3. gr. en skulu að öðru leyti hlíta almennum reglum um netaveiðar. Fái þeir leyfi til þorskfisknetaveiða skal þeim veitt botnfiskleyfi með 60 lesta aflahámarki miðað við ósl. (48 lestir sl.).

6. gr.

Þeir aðilar, sem kost eiga á veiðileyfi með aflahámarki skv. 3.—5. gr., geta sótt um að fá veiðileyfi með aflahámarki, sem byggist á eigin reynslu. Aflahámark þeirra skal þá ákveðið sem 90% af meðaltalsafla tveggja bestu áranna af árunum 1985, 1986 og 1987 eða sem 70% af afla ársins 1987, eftir því hvort hærra reynist, en skal þó aldrei vera hærra en 200 lestir ósl. (160 lestir sl.). Sæki aðilar um veiðileyfi skv. þessari grein, skulu þeir leggja fram aflaskýrslur er sýni afla þeirra árin 1985, 1986 og 1987.

7. gr.

Aflahámark er óframseljanlegt. Sjávarútvegsráðuneytið getur heimilað flutning á aflamarki af skipum 10 brl. og stærri til báta undir 10 brl., ef sérstaklega stendur á, að

fenginni umsögn Landssambands smábátaeigenda, sveitarstjórnar og stjórnar sjómannafélags á viðkomandi stað.

Aflahámark hvers báts skal tilgreint í heilum tonnum.

Sé aflahámark ákveðið í veiðileyfi samkvæmt 3.—6. gr., gildir það um allar botnfiskveiðar hlutaðeigandi báts allt árið 1988.

Aflahámarki skal úthlutað í þorskígildum og tekur það til veiða á þorski, ýsu og ufsa. Þegar þorskígildi er reiknað skal miðað við eftirfarandi verðmætahlutföll: þorskur 1.00, ýsa 1.12 og ufsi 0.57.

8. gr.

Þegar breyta skal óslægðum fiski í slægðan skal margfalda magn þorsks, ýsu og ufsa með 0.80 en þegar breyta skal slægðum fiski í óslægðan skal margfalda með 1.25.

Við línuveiðar í janúar, febrúar, nóvember og desember reiknast 50% aflans ekki til aflahámarks.

Þorskur og ufsi smærri en 50 cm og ýsa smærri en 45 cm telst ekki að tveimur þriðju hlutum með í aflahámarki fiskiskips, enda fari fiskur undir þessum lágmarksstærðum ekki yfir 10% af afla þessara fisktegunda í veiðiferð og fyrir liggi staðfesting frá matsmönnum um magn, skv. reglum er ráðherra setur. Allur fiskur, sem veiddur er á handfæri telst þó til aflahámarks.

Allan þorsk-, ýsu- og ufsaafla, án tillits til stærðar eða í hvaða veiðarfæri hann fæst, sem fluttur er óunninn á erlendan markað, skal reikna til aflahámarks með 15% álagi.

9. gr.

Skylt er að hirða og koma með að landi allan botnfisk af kvótabundnum fisktegundum og nýtanlegum fisktegundum, sem markaður er fyrir. Sleppa skal þó þorski og ufsa smærri en 50 cm og ýsu smærri en 45 cm, sem fæst á handfæri.

10. gr.

Útgerðaraðilum báta, skipstjórnarmönnum og kaupendum er skylt að senda Fiskifélagi Íslands skriflegar upplýsingar um afla, aflasamsetningu og um úthald og sjósókn á eyðublöðum sem Fiskifélag Íslands eða sjávarútveggsráðuneytið leggur til. Vanskil á skýrslum og röng skýrslugerð varða tafarlausri leyfissviptingu.

11. gr.

Miðist aflahámark við stærð báts, skal miðað við gildandi mælingarbréf frá Siglingamálastofnun ríkisins við gildistöku reglugerðar þessarar.

12. gr.

Brot á reglugerð þessari varða viðurlögum samkvæmt ákvæðum laga nr. 3 8. janúar 1988 um stjórn fiskveiða 1988 — 1990. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

13. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt ákvæðum laga nr. 3 8. janúar 1988 um stjórn fiskveiða 1988—1990 til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli. Taka ákvæði hennar einnig til afla, sem fenginn er á árinu 1988, fyrir gildistöku reglugerðar þessarar.

Sjávarútvegsráðuneytið, 22. janúar 1988.

Halldór Ásgrímsson.

Árni Kolbeinsson.